

то и зът това, следът последователната му компресия във двата цилиндра на компресора, охлажда се във спираловидни тръби, около които циркулира вода — междинен охладител.

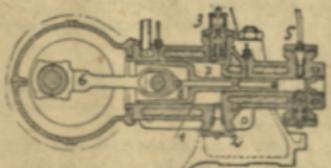
Пъкти на въздушната циркуляция е следната: атмосферният въздухъ се смуква във компресорния цилиндръ за ниско налягане, през смукателния му вентилъ, компресира се от буталото във цилиндра, и през испрашателния му вентилъ, отива във междинния охладител, където се охлажда зъстънният въздухъ; от тамъ, въздухъ се смуква във компресорния цилиндръ за високо налягане, през смукателния му вентилъ, докомпресира се от буталото във цилиндра, и през испрашателния му вентилъ високо компресираният въздухъ минава във втория междинен охладител, където се охлажда, и отива във работната въздушна бутилка. Преди тъзи бутилка се поставя единъ маслоотдълителъ, през който, преминавайки компресирания въздухъ, освобождава се от увлеченото съ него масло от компресора, и пречистенъ, запълня работната бутилка. Отъ време на време тръбъта ла се изпуска събралото се масло отъ маслоотдълителя. Между компресорния цилиндръ за ниско и високо налягане има единъ предохранителенъ вентилъ, който се отваря автоматически, когато откаже да действа смукателни или испрашателни вентили на цилиндри за високо налягане. Този предохранителенъ вентилъ се регулира да се отвори при 12 атмосфери. Преди да почне предохранителниятъ вентилъ да пропуска компресорния въздухъ, манометъръ на компресора показва вече повишението на наляганието. Когато къмъ компресора липсва манометъръ, не тръбва по никакъ начинъ да се затяга пружината на предизпителния вентилъ, или да се изолира самия вентилъ, защото последните могат да съзъмътъ бързо повишението температурата и разтопяването на мотовилачътъ лагеръ на компресора. Причината за подобна повреда във компресора тръбва да се търси във предизпителния вентилъ, защото, при отказване да действа вентилътъ на компресорния цилиндръ за високо налягане, високо зъстънниятъ въздухъ отъ него се прелива във цилиндра за ниско налягане, и понеже предохранителниятъ вентилъ е изолиранъ, то и този високо зъстънъ въздухъ не може да се изпусне извънъ, и налага буталото на цилиндра за ниско налягане се една сила около 8—10 пъти по-голяма отъ нормалната, която предизвиква и згорещяване и разтопяване на компресорния мотовилачътъ лагеръ,

понеже не е изчисляванъ за това високо налягане. Редовната работа на компресорните вентили може да се провери по манометърътъ за ниско и високо налягане.

Компресора тръбва винаги добре да се охлажда, и истичашата отъ него охлаждаща вода да се поддържа, по възможностъ, по-хладка, за да се предотвратява загряянето на компресорните вентили. Ще тръбва да се внимава, щото охлаждащата вода да не е пъкъ и много студена, понеже ще предизвика испотяване и ръждясване на буталото и цилиндриците на Компресора. Това се забълзва вънкашно по тълото на компресора и цилиндъра за високо налягане; единъ вънкашно испотяване на компресорните части има за последствие и ръждясването на цилиндриците, буталата и буталните пръстени, което, разбира се, е много вредно, и ще изисква често сменяване на буталните пръстени. Освенъ това, образуват се във компресорните цилиндри — вода отъ испотяването имъ, размесва се съ масло, и образува маслена пяна, която ще се увлича съ компресорния въздухъ във работната (пулверизация) въздушна бутилка, а следъ време, и за манометъръ и преливи във въздушни тръбички, гдето постепенно се превръща въ тиня и ги запушва. Когато се забълзва испотяването на компресора, ще тръбва да се намалява водното течение през охладителната му риза, и често да се отваря продухвателниятъ водни кранчета, за да се изпусне кондензираната вода. Мазането на компресорните цилиндри и буталния мотовилачътъ лагеръ става чрезъ маслени преси съ цилиндрово масло, а мазането на колъчната мотовилачътъ лагеръ (на компресора) става съ машинно масло. Ако ли това мазане става чрезъ въртящата се гривна, която забръбва масло отъ коритото на компресора, ще тръбва да се внимава, щото мотовилката да не се попада във масло и да го разпръсква, защото съ това ще предизвика пресилно мазане на компресорния цилиндръ, зацепване на вентилите му, зъждането имъ въ направляващите ги гнезда, и следователно, вентилите остават и отворени. Отъ събралото се масло във испрашателния вентилъ, отъ компресорния цилиндръ за високо налягане, масло почва да гори, а съ това се отваря въздушната пружина, и загубка еластичността си. Отъ преминелото масло отъ компресора, или отъ несъответното масло, може също да се предизвика и експлозия във началото на испрашателната въздушна тръба отъ Компресора, която ще пръсне тръбата ако ли няма предизпителенъ вентилъ.

Цилиндровата глава и цилиндъръ на компресора се отливат отъ много пълтенъ специаленъ сивъ чугунъ, и съ пресовани при 100 атмосфери. Водната риза на компресора се пресова, обикновено, при 15 атмосфери.

Пътността на вентилите отъ компресорния цилиндръ за високо налягане може да се провери, като се използва високо зъстънниятъ въздухъ във работната бутилка, във която тръбва да има за случая, въздушно налягане най-малко отъ 50 до 60 атмосфери. За да се испровери пътността на испрашателния вентилъ, може да се постложи така: изважда се смукателниятъ вентилъ на компресорния цилиндръ за високо налягане, и чрезъ завъртане на мотора, докарва се компресорното бутило във мярто положение (края на компресията); испрашателниятъ вентилъ, който се испроверва, тръбва

Фиг. 8

Двустапен хоризонтален компресор отъ компресорен двигателъ моторъ. 1 — компресорния цилиндръ за ниско налягане. 2 — испрашателниятъ вентилъ отъ цилиндра за ниско налягане. 3 — смукателниятъ му вентилъ. 5 — испрашателниятъ вентилъ отъ цилиндра за високо налягане. 6 — общата мотовилка на компресорните бутала. 7 — буталото отъ цилиндра за ниско налягане.